Контрольный экземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 19 лютого 1983 року • № 22 (3218). • Ціна 2 коп.

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Чижевського. Інв. №
ОУНБ ІМ. Д.І.ЧИЖЕВСЬКОГО

РОЗМОВА НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ

Дисциплінованість — окраса твоя

Ровеснику, з чого починається успіх у будь-якій справі? Насамперед з високої відповідальності кожного працівника, організованості, дисципліни, порядку на підприємстві, в колгоспі чи радгоспі, науковій лабораторії. Давайте поміркуємо лише над однією цифрою: при нинішньому суспільному виробництві втрата кожним працюючим за зміну тільки однієї хвилини рівноцінна простою близько 250 тисяч робітників!

Отож в комсомольських організаціях області розуміють, що досягнення намічених трудових рубежів вимагає зміцнення трудової дисципліни і організованості, підвищення рівня ідейно-політичного, трудового і морального виховання юнаків і дівчат.

На пленумі ЦК ВЛКСМ, який недавно відбувся в Москві, ще раз було підкреслено: кожна молода людина повинна бути економістом на своєму робочому місці, вміти шукати і знаходити найкращі режим і прийоми праці. Саме так трудяться комсомольці і молодь Семенівського заводу гірського воску м. Олександрії. Створення комітетом комсомолу, всіма виробничими колективами обстановки нетерпимості до прогульників, лінтунів, ледарів, цілеспрямована виховна робота серед молоді дала позитивні наслідки: на заводі торік не було жодного порушення трудової дисципліни, успішно виконують завдання одинадцятої п'ятирічки. Досвід комсомольської організації цього підприємства було узагальнено громадським штабом огляду «Робочій хвилині — суворий лік!», який діє при редакції.

Подібних прикладів чимало. І про це свідчать листи, які одержує громадський штаб огляду. Ось, наприклад, нам написав секретар комсомольської організації колгоспу імені Калініна Олександрійського району А. Демченко. Він розповів про ту роботу, яку проводить комітет комсомолу по зміцненню трудової і виробничої дисципліни, поділився своїми думками з приводу проблем, які треба вирішити в господарстві. «Ми рішуче розгорнули боротьбу з безгосподарністю, окозамилюванням, порушеннями дисципліни на кожному робочому місці», — пише А. Демченко.

Справді, лише висока особиста відповідальність і дисципліна кожного, чітка організація праці сьогодні прикрашають кожну молоду людину. Вони мають визначати стиль роботи комітету комсомолу.

На жаль, в окремих трудових колективах серед молоді є ще прояви недисциплінованості, безвідповідального ставлення до дорученої справи. І прикро, коли комсомольські активісти, «прожектористи» байдужі до подібних фактів. Як, приміром, на кіровоградському заводі «Металіст», у колгоспах «Україна» Новгородківського, XX з'їзду КПРС Бобринецького районів.

Звести до мінімуму втрати робочого часу, викорінити прогули і запізнення, допомогти адміністрації зміцнювати трудову і технологічну дисципліну — першочергове завдання кожної комсомольської організації.

Важливі завдання у боротьбі за зміцнення трудової дисципліни, за економію і бережливість стоять перед постами і штабами «Комсомольського прожектора». Вони повинні діяти наступально, енергійно, а головне — забезпечувати високу ефективність рейдів. Адже важливо, щоб факти недисциплінованості, безгосподарності, інші порушення не лише оперативно фіксувалися, а й швидко усувалися. Громадський штаб огляду «Робочій хвилині — суворий лік!» чекає від вас, комсомольські «прожектористи», повідомлень, розповідей про передовий досвід.

Нині у комсомольських організаціях області тривають збори з єдиним порядком денним «Про роль комсомольських організацій у боротьбі за зміцнення трудової дисципліни, скорочення плинності кадрів, посилення режиму економії і бережливості». У багатьох організаціях іде ділова, принципова розмова про зміцнення дисципліни, поліпшення якості роботи. Саме так пройшли збори в комсомольській організації колгоспу імені Чапаєва Новомиргородського району. Комсомольці і молодь тракторної бригади на зборах вирішили достроково закінчити ремонт посівної і грунтообробної техніки, тракторів, спеціальних і зернових комбайнів. І свого слова дотримують. Техніка вже готова до виходу на весняне поле, завершують лагодити комбайни. Ось так, ділом, вирішили відповісти молоді механізатори на рішення своїх комсомольських зборів.

Отже, в боротьбі за зміцнення дисципліни, збільшення рахунку економії і бережливості потрібні не гучні слова, а конкретні діла, чітка організаційна робота кожного комітету комсомолу.

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

В ОБЛАСНОМУ КОМІТЕТІ ЛКСМУ ВІДБУЛОСЯ ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ МІЖНАРОДНОГО КЛУБУ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ «КІРОВОГРАД — ТОЛБУХІН»

ВШАНУВАННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

Новим колективним членом клубу прийнято комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду № 1 колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району (керівник А. І. Литвин). Групкомсорг Микола Бинюк розповідає про справи свого КМК:

— Минулого року при плані 55 тисяч гектарів ми виробили 64 тисячі гектарів умовної оранки. Виробіток на сталовий трактор досяг 2706 гектарів умовної оранки. Заощадили 46 тонн паливно-мастильних матеріалів. Нашу бригаду занесено на Дошку пошани «Кращі КМК району». Вступаючи до клубу «Кіровоград — Толбухін», запевняємо членів клубу, що докладемо всіх зусиль, аби й надалі бути в числі передових бригад...

Підбиваючи підсумки соціалістичного змагання 1982 року, другий секретар обкому ЛКСМУ В. Іванов підкреслив, що внесок молодих кіровоградців у боротьбу за великий хліб другого року одинадцятої п'ятирічки був великим. У жнивах взяли активну участь майже чотири тисячі комсомольсько-молодіжних екіпажів, ланок, бригад. Вони зібрали понад 300 тисяч тонн зерна.

Члени клубу привітали переможців обласного змагання молодих учасників жнив за приз «Золота нива», заснований обкомом ЛКСМУ та редакцією газети «Молодий комунар». Ними стали комбайнери Микола Вакуленко (колгосп «Дружба» Олександрівського району) та Ярослав Кінзельський (колгосп імені Кірова Долинського району), жаткар колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району Іван Настаєнко, шофер Бобринецької райсільгосптехніки Володимир Абрамов.

Кращою серед комсомольсько-молодіжних тракторних бригад області визнано бригаду № 1 колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району. Їй вручено перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ та приз почесного члена клубу «Кіровоград — Толбухін» двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

Відзначено також Долинську районну комсомольську організацію та первинну комсомольську організацію колгоспу «Дружба» Олександрівського району, які взяли найактивнішу участь у жнивах-82.

Протягом кількох років перемагав у змаганні молодих комбайнер радгоспу «П'ятихатський» Андрій Трюхан. Він вибув з комсомольського віку, але продовжує трудитися з таким же молодечим запалом. Минулих жнив Андрій Трюхан став кращим серед комбайнерів усіх вікових категорій не тільки області, а й республіки. За рішенням обкому ЛКСМУ А. Трюхану навічно вручено перехідний приз «Золотий колос», який він володів чотири рази.

Перед членами клубу виступив керівник першої в області комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, відомий механізатор Герой Соціалістичної Праці В. С. Андріяш із Новоукраїнського району.

Після засідання клубу відбулися теоретичні заняття. Спеціалісти заводу тракторних гідроагрегатів та виробничого об'єднання «Червона зірка» ознайомили присутніх із новинками сільськогосподарської техніки, відповіли на запитання молодих механізаторів.

Наш кор.

На знімку: другий секретар В. ІВАНОВ вручає нагороди.

Фото В. ГРИБА.

«ПРИКЛАД» КЕРІВНИКА

Яким повинен бути сучасний керівник? Звичайно ж, освіченим, діловим, вимогливим. Вимогливим не тільки до підлеглих, а й до себе. Це — аксіома. Проте, як показав рейд Устинівського районного штабу «КП», трапляються ще керівники, котрі з будь-яких загальноприйнятих правил роблять винятки.

... О 9-й годині ранку з 36 працівників апарату Устинівської райспоживспілки на робочих місцях були тільки 22. Здебільшого рядові службовці — економісти, товарознавці, рахівники. Керівники ж (від малого й до великого) почали сходитися пізніше. Останнім о дев'ятій тридцять на східцях контори появився Б. П. Легкий — голова райспоживспілки. На прохання членів штабу пояснити причину запізнення він відбувся невдалим жартом: «Начальство не запізнюється, а затримується. Пора вже знати».

Матеріали рейду були передані на розгляд районного комітету народного контролю. Горе-керівника було піддано критиці на недавній нараді партійно-господарського активу району, де йшлося, про зміцнення трудової дисципліни.

ДІЄВІСТЬ

У громадський штаб огляду «Робочій хвилині — суворий лік!» заступник голови колгоспу імені Ватутіна по роботі з молоддю (Новоукраїнський район) Антоніна Брюховецька повідомила:

Лист нашого передового механізатора О. Зарічного, опублікований у номері газети за 8 лютого ц. р. під заголовком «Прогули і безконтрольність», розглянуто на засіданні правління колгоспу. Критику визнано правильною. З метою зміцнення трудової і технологічної дисципліни намічено конкретні заходи. Зокрема, буде підвищено роль бригадних рад. Це питання обговорено у бригадних комсомольських осередках. «Прожектористам» дано завдання провести хронометраж робочого дня.

У КОМСОМОЛЬСЬКИХ організаціях Світловодська завершується громадсько-політична атестація учасників другого етапу Ленінського заліку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — у життя!» У 76 комсомольських організаціях міста і району вже підбито підсумки атестації, про виконання особистих комплексних планів відзвітувало більше п'яти тисяч комсомольців.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

ЕКЗАМЕН НА ЗРІЛІСТЬ

ВІДМІТНОЮ рисою нинішньої атестації стала висока активність комсомольців. Вони не тільки аналізували досягнення й успіхи, а й намічали плани на майбутнє, зосереджували увагу на невирішених питаннях. Закономірно, що там, де до атестації готувалися не тільки комітети комсомолу, а й усі учасники Ленінського заліку, атестація пройшла на високому ідейно-політичному й організаційному рівні. Так, Ленінський залік став хорошим стимулом до активізації трудової і громадської діяльності юнаків і дівчат у комсомольських організаціях хлібозаводу (секретар комсомольського бюро Валентина Долударева), заводу чистих металів (секретар комітету комсомолу Іван Косенко), колгоспу імені Ульянова (Іван Письменников), райелектромережі (Савелій Білаш).

Участь у заліку дисциплінує, змушує об'єктивно оцінювати свої сили і можливості, виховує у кожного учасника почуття причетності до справ усього колективу. Про це свідчить хоча б той факт, що кожен другий учасник Ленінського заліку став торік правофланговим змагання. Сьогодні живописець керамічного заводу Ольга Корсунська, інженер заводу вапняково-кремнеземних споруд Лідія Шевченко, контролер телеательє Віра Діденко, бригадир теслярів-бетонярів будівельного об'єднання «Світловодськцивільбуд» Іван Іванушко, водій комбінату комунальних підприємств Микола Яровенко, бухгалтер Держбанку Надія Шевцова серед лідерів соціалістичного змагання, людей, котрі користуються заслуженою повагою в колективі, серед ровесників. Усі вони не тільки хороші виробничники, знаючі спеціалісти, а й активісти громадського життя, спортсмени-розрядники.

У ході громадсько-політичної атестації вдосконалили форми соціалістичного змагання, позбулися формалізму молоді виробничники заводу чистих металів. Саме це дало змогу колективу металургійної дільниці цеху № 8 цього підприємства, який очолюють лауреат премії Ленінського комсомолу Микола Петров і делегат XIX з'їзду ВЛКСМ Віктор Прокопець, завдання двох років п'ятирічки виконати достроково, до 7 травня 1982 року. На громадсько-політичній атестації передові металурги доповіли, що нині вони завершують план трьох років п'ятирічки.

На 111,5 процента виконала торік доведені виробничі завдання бригада шліфувальників цеху № 1 Дніпровського заводу твердих сплавів імені В. І. Леніна, де бригадиром Віктор Пальонний, а групкомсоргом Анатолій Лементовський.

Стало традицією на кожних комсомольських зборах заслуховувати звіт одного з учасників Ленінського заліку в комсомольських організаціях арматурного цеху дослідного заводу швидкомонтованих споруд виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром», магазину № 5 міського управління торгівлі, автогаража колгоспу «Дніпро». Це сприяло поширенню передових методів роботи, виявленню «вузьких» місць в організації змагання. Сьогодні ці колективи працюють без відстаючих, значно випереджаючи графік.

Відрадно, що в ході громадсько-політичної атестації учасники Ленінського заліку не тільки звітували про виконання особистих комплексних планів, а й захищали кожен пункт нових комплексних планів, складених на наступний етап Ленінського заліку, переглядали свої зобов'язання, брали підвищені. В багатьох колективах атестаційні комісії, комітети комсомолу і місцевком скоординували свої дії, посприяли тому, щоб в основу особистих комплексних планів були покладені обгрунтовані особисті соціалістичні зобов'язання молодих виробничників.

Комсомольсько-молодіжний колектив цеху № 2 заводу чистих металів імені 60-річчя утворення СРСР заявив атестаційній комісії, що завдання нинішнього року зобов'язання виконати до 20 грудня, а план трьох років п'ятирічки — до Дня металурга — 17 липня. Значні поправки в соціалістичні зобов'язання внесли під час атестації й комсомольці цеху № 8 цього ж підприємства Вячеслав Стригун, Вадим Гребенюк, Сергій Дацюк. А Надія Шустова, Ганна Корженевич, Олексій Черняк — робітники цеху № 3, — дали слово особисті рахунки економії довести до 20 тисяч карбованців.

У ході Ленінського заліку народилося чимало цінних ініціатив. Так, наприклад, усі світловодці підтримали почин комсомольсько-молодіжної бригади шліфувальників Дніпровського заводу твердих сплавів імені В. І. Леніна (керівник Віктор Приступ, групкомсорг Володимир Малолєтко): «Завдання третього року п'ятирічки — до Дня народження комсомолу. Боротися за звання колективу імені 65-річчя ВЛКСМ».

Ділова й принципова розмова відбулася під час атестації у комсомольців хлібозаводу. На підприємстві не все гаразд із якістю й асортиментом продукції, кілька років існує проблема зберігання й транспортування хлібопродуктів. Однак десі комсомольці лише констатували ці недоліки й не намагалися виправити становище. Атестаційна комісія зробила серйозні зауваження членам штабу «Комсомольського прожектора» Світлані Ковбель, Світлані Мандюк та Анатолію Крижановському за пасивність. Під час громадсько-політичної атестації на хлібозаводі створено ще один КМК, робітники намітили ряд заходів щодо поліпшення внутрішньовиробничої роботи, обговорили свої плани на майбутнє.

Комітет комсомолу середньої школи № 3 звернувся до всіх учнів із закликом: «Виховання трудової дисципліни — зі шкільної парти!» У цій школі створено штаб дисципліни та порядку. Він контролює відвідування, жодне порушення правил для учнів не проходить безкарно, оголошено непримиренну боротьбу лодарям і прогульникам...

Громадсько-політична атестація завершується. А Ленінський залік триває. І кожен учасник його й надалі звірятиме свій крок по Леніну.

О. ПОКРОВСЬКИЙ,
другий секретар Світловодського міськкому ЛКСМ України.

Майже тридцять сортів сої, половину яких уже районовано на Україні, в РРФСР та Болгарії, вивели вчені та спеціалісти Кіровоградської обласної державної сільськогос п одарської станції. До цих та багатьох інших здобутків колективу причетні комсомольці. Їх у первинній організації станції 28, більшість працює в лабораторіях.

На знімку: старші лаборанти комсомолки Тамара ЛУКІНА і Надія ВИЗІР.

Фото В. ГРИБА.

А зміст все той же...

Атеїзм

Шановна редакціє! Я чув, що на Заході в останні роки з'явилося багато нових релігійних течій і напрямів. Кажуть, у молоді капіталістичних країн почався новий етап «релігійної моди»...

І. КОВАЛЕНКО,
робітник.

м. Кіровоград.

ТРАГЕДІЯ, що трапилась у листопаді 1978 року в південноамериканській країні Гайані, приголомшила світ. Послідовники так званого «Народного храму», виконуючи наказ свого лідера Д. Джонса, прийняли отруту. Зловісна тиша огорнула табір, у якому згодом нарахували 914 трупів, з них 180 — дитячих.

«Як могло трапитись подібне масове самогубство?» — ставили питання соціологи і психологи, політичні діячі і журналісти, всі, хто хотів з'ясувати причини трагедії.

Поступово було встановлено разючий факт: «Народний храм» зовсім не виключення. Тільки в США діє понад тисяча аналогічних релігійних груп, або «релігій нового століття», як їх іменують у пресі. Кількість послідовників «нових релігій» сягає майже 6 мільйонів чоловік. Місце їх дислокації — і Новий і Старий Світ. І що симптоматично — найбільший розквіт нові релігії мають якраз у країнах, де криза капіталізму проявилася найвідчутніше.

Таким чином, мова йде не про епізодичне явище, а про масовий і досить значний релігійний рух, котрий одержав широкий міжнародний розмах. Відзначаючи це, англійський експерт у справах «нових релігій» К. Уільямс зауважив у своїй статті в журналі «Ньюсуїк»: «Культи сьогодні стали дуже й дуже великим бізнесом».

Щоб узнати смак пирога — не слід їсти його цілком. Тож, мабуть, немає сенсу давати характеристики усім течіям «нових релігій». Тим більше, що в проповідях усіх груп, якими б різними вони не були за своїми вченнями, положеннями, символами і ритуалами, лежить один головний мотив — ідея приреченості сучасного світу.

Людство, говорять проповідники нових релігійних рухів, живе в епоху морального і духовного падіння, насилля і братовбивства, на грані невідворотної катастрофи. Вихід може вказати тільки «пророк», що опромінений світлом високої мудрості, несе людству «нову релігійну свідомість і досвід».

Звичайно, подібні «ідеї» з'явились не на голому місці. Їх живлять ті проблеми, які переживає світ капіталу і які він сам породив. Трудящі капіталістичних країн гостро переживають інфляцію, безробіття, злочинність у себе вдома, а також відчувають напруженість міжнародної обстановки з безперервними локальними війнами, реакційними переворотами. Користуючись цим, «нові релігії» уміло спекулюють на думках і настроях людей.

«Товариство трансцендентальної медитації», яке діє у США і втягнуло до своїх лав понад мільйон людей, запевняє, приміром, що той, хто зв'яже з ним свою долю, досягне вищої мудрості і духовного спокою, оволодіє методами самопізнання та інтуїції для досягнення божого одкровення, відчує радість прилучення до справжньої колективної діяльності.

Ну, скажіть, хто не кинеться в обійми новим святошам, аби мати духовний спокій і безліч інших благ серед нескінченої кризи?!

І кидаються. Скривджені, морально і духовно спустошені, знівечені капіталістичною дійсністю. Особливо багато таких серед молоді.

Американський соціолог Г. Хендін, який вивчав молодих людей, що потрапили у лабета «нових релігій», пише: «У відчаї вони хочуть втекти від болю, який приніс їм наш світ, тягнуться за підтримкою, що робить їх дітьми, до сім'ї, яка б дала їм віру у життя».

На подібних настроях уміло спекулюють керівники «нових релігій». Недарма одна з жертв «Церкви Уніфікації», яку очолює «пророк» С. Мун, розповідає, як їй було радісно бачити, що хтось на ділі турбується про неї. І додає: «Мої батьки ніколи не турбувались про мене». Як бачимо, для досягнення своїх цілей вожаки «нових релігій» підступно грають на сокровенних струнах душі людини.

Причому все це робиться не так вже й безкорисливо. Згаданий Мун — власник багатомільйонних капіталів. А ті, хто вирвався з-під опіки «братів» і «сестер» цієї секти, з жахом згадують пануючу у ній майже немислиму систему страху, жорстокої дисципліни.

Загальновідомо, що вихід з ситуації кризи, яку переживає нині Захід, можна знайти тільки в активній громадській діяльності людей. Вони повинні уміти тверезо оцінювати соціальну реальність, приймати самостійні рішення. Єдиною силою, яка допомагає людям одержати ці якості є комуністичні і робітничі партії. Зрозуміло, що цей шлях веде до кардинальних соціальних змін, до революції.

«Нові ж релігії» якраз і є тією реакційною стіною, яка перешкоджає соціальній активності людей. І в цьому, безперечно, їх шкідливість, незважаючи на всі ті, як колись вказував В. І. Ленін «яскраві мундири», у які вони причепурились.

Знайомлячи читачів з релігійними рухами, що паразитують на свідомості і прагненнях мільйонів людей, слід підкреслити, що подібні культи наші ідейні вороги прагнуть «вживити» у свідомість хай навіть невеликої частини радянських людей. «Новим методом, — вказувалось на Всесоюзному семінарі-нараді ідеологічних працівників у 1981 році, — є прагнення ворогів насадити у нашій країні групи релігійно-містичного спрямування, яких чимало на Заході».

В умовах безкомпромісної ідеологічної боротьби, що точиться між світом капіталу й країнами реального соціалізму, треба давати нищівну відсіч будь-яким вилазкам наших ворогів. В тому числі й тим, що ведуться під лозунгами «релігій нового століття».

А. МИХАЙЛОВ,
журналіст.

У НАШИХ БАШКИРСЬКИХ ДРУЗІВ

ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ

Перехідний Червоний прапор «Герої п'ятирічок — кращому комсомольсько-молодіжному колективу» за підсумками змагання Міннафтогазбуду за 1982 рік вручено бригаді ізолювальників М. Микрюкова (групкомсорг Г. Азанов) з будівельного управління № 3 тресту «Східнафтопровідбуд». Цей колектив має найвищі економічні показники серед комсомольсько - молодіжних бригад міністерства, його рахунок економії — найзначніший. У ці дні молоді робітники, завершивши останні роботи на будівництві газопроводу Уренгой - Новопсковськ, перебазувалися на інший важливий об'єкт: нафтопровід Колмогори — Кузнецьк. Вони дали слово і тут утримати першість у трудовому суперництві.

А. КАРАМАЗОВ.

НАСТАВНИК—БАТЬКО

У Куйбишевському відділку Сибайського радгоспу Каміля Шарафутдінова знають не тільки як передового механізатора, а й як хорошого наставника молоді. За тридцять років роботи він підготував тридцять майстрів хлібного поля. Серед його учнів — і син Амір, який уже працює самостійно.

У лютневі дні Амір Шарафутдінов трактором Т-4 піднімає снігову цілину в радгоспі, перевиконуючи змінні норми на 20—30 процентів. Молодий механізатор перейняв у свого батька передові методи роботи, навчився у нього економити час, пальне, раціонально використовувати техніку. Він і тепер не соромиться йти до батька за порадою і підказкою.

М. ХАМІТОВ,
заступник директора Татлибаєвської середньої школи.

Баймакський район.

У ФОНД МИРУ

У міському Будинку культури міста Бірська відбувся концерт, у якому активну участь взяли колективи художньої самодіяльності факультету іноземних мов педінституту.

Глядачі тепло зустріли виступ лауреатів республіканських конкурсів «Студентська весна» агітбригаду «Буратіно», вокальний ансамбль «Галатея», дует «Альхор» студентського театру естрадних мініатюр. Гроші, виручені за квитки, перераховані до Радянського фонду миру. Це перший цьогорічний внесок студентів. Торік вони перерахували до Фонду миру 576 карбованців.

М. АМІЄВА.

м. Бірськ.

Добірку за матеріалами башкирської газети «Ленинец» підготувала Н. ЧЕРНЕНКО.

Читач—газета

З ПОЧАТКУ РОКУ ДО РЕДАКЦІЇ НАДІЙШЛО 913 ЛИСТІВ.

ПЕРЕМІГ «МЕЧ»

ЧИТАЧ ПОВІДОМЛЯЄ

Недавно весь тиждень наш 8 «Б» клас середньої школи № 2 м. Гайворона чергував на тему «Закон про мене, мені про закон». У коридорі, на видному місці, в куточку «Голос чергового класу» ми оформили стенд, на якому вмістили вислови про закон, права і обов'язки громадян перед державою і суспільством.

Підсумком нашої роботи стала прес-конференція юних правознавців. Щоб досконаліше вивчити закони, комсомольська організація класу і наш класний керівник Віра Порфирівна Гонтарук запросили бути головними коментаторами нашої прес-конференції помічника районного прокурора Сергія Федоровича Моронделя і старшого слідчого райвідділу внутрішніх справ Галину Михайлівну Животовську. Були також запрошені батьки і учні інших класів.

Для конкурсу знавців права наш клас поділився на дві команди «Щит» і «Меч». Команда «Меч» вийшла переможцем.

Сергій Федорович і Галина Михайлівна розповіли про порушення законів школярами нашого району і застерегла нас від подібних випадків.

Працівники шкільної і районної дитячої бібліотеки зробили огляд літератури, яка допоможе нам глибше вивчити основи Радянської держави і права.

Т. ОСАУЛЯК,
учениця 8 «Б» класу СШ № 2.
м. Гайворон.

Завжди залишаються сліди

СЛУЖБА ДНІ І НОЧІ

Знайомтесь: працівник Кіровоградського райвідділу внутрішніх справ лейтенант міліції Борис ЛІСОВСЬКИЙ

Субботній липневий день згас. У відчинену кватирку потягнуло приємною прохолодою. «Такого вечора добре відпочивати з вудочкою над ставком», — подумав Микола Семенович. Та нараз задзвонив телефон.

— Черговий райвідділу міліції капітан Тарнавський слухає! — сказав і почав швидко занотовувати повідомлення.

Невідомий водій розповідав, що по дорозі з Бережинки на Кіровоград його машину зупинила дівчина. Схвильована вона ледь спромоглася сказати, що над ставком невідомі б'ють її друзів.

Капітан відразу зв'язався із черговою частиною обласного управління внутрішніх справ. Почув знайомий голос підполковника Василя Никифоровича Стояновського, доповів. Оперативна група відразу вирушила на місце події. В її складі і комсомолець лейтенант міліції Борис Лісовський.

— Слідчий Лісовський попрацював тоді оперативно, до ранку злочинців затримали, — згадує заступник начальника районного відділу внутрішніх справ Кіровоградського райвиконкому майор міліції Олександр Тимофійович Носовський.

... Четверо молодих кіровоградців для відпочинку вибрали затишний куточок біля ставка між обласним центром і невеликим селом Дубова Балка. Коли збиралися додому, появилася підпила компанія молодиків. «Дівчата залишаються, хлопці — марш звідси!» — нахабно наказав один з них. Далі п'яні відтіснили дівчат і накинулися на юнаків з кулаками. Шестеро проти двох.

Били зло. Отямилися лише тоді, коли помітили, що одна з дівчат зникла. Спробували втекти, замести сліди. Та цього не вдалося зробити. Точніше — перешкодили слідчий Лісовський, інші працівники міліції.

Злочинцями виявилися учень міського профтехучилища Володимир Алдошин, учень автоучкомбінату Ігор Лисий, шофер Кіровоградської райсільгосптехніки Юрій Чорномор-ченко, лицювальник райміжколгоспбуду Олександр Андріяшевський, недавній випускник профтехучилища Ігор Рева та Федір Чайковський, який повернувся з армії і ніде не працював. Коли їх затримали, вели себе зухвало, особливо Чорномор-ченко, якого вже двічі судили за хуліганство.

Слідчий Борис Лісовський молодий, ще недавно працював робітником на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів. Після служби в армії повернувся на рідне підприємство, добре зарекомендував себе і в роботі, і в боротьбі з правопорушниками. Заводські комсомольські активісти рекомендували його на роботу в органи внутрішніх справ. Потім закінчив Львівську середню спеціальну школу міліції. З 1980 року — слідчий. Та досвід — це не просто роки роботи, а знання, старання. Жодної справи йому суд не повертав на дорозслідування. Це свідчить про високу професійну майстерність.

Прорахувалися хулігани. Слідчий грунтовно, переконливо довів вину кожного з них. Злочинців засуджено до тривалих строків позбавлення волі.

Звичайно, слідчий працює не сам. І старший слідчий Лариса Василівна Любович, і начальник райвідділу внутрішніх справ Олексій Іванович Бобух, і секретар комсомольської організації відділу старший інспектор Віктор Іванович Озерний — його постійні порадники. Але добре допомагати тому, хто сам прагне до оволодіння професійною майстерністю, не боїться складної роботи. А Борис саме такий.

Коли знайомишся з роботою Бориса Лісовського, то мимоволі згадуєш слова Шерлока Холмса: «Розслідування злочину — точна наука». До речі, Борис не цитував ні Конан Дойля, ні якогось іншого автора детективів, бо найбільше любить читати історичні романи, а науку розслідування злочинів опановує за спеціальними підручниками і з досвіду старших товаришів. «Сліди злочину завжди залишаються, — говорить він. — Головне — навчитися їх правильно прочитати». І вчиться. Його ж добрі сліди серед добрих людей читаються легко.

В. ЦВЯХ.
Кіровоградський район.

ЗАПИТУЮТЬ — ВІДПОВІДАЄМО

Восьмикласниця Ірина Черноводська з Новоселиці Ульяновського району запитує, де можна набути професію фармацевта після закінчення восьмого класу.

Повідомляємо тобі, Ірино, що Житомирське фармацевтичне училище готує спеціалістів з обраного тобою фаху. Його адреса: 262008, м. Житомир-8, вул. Пушкінська, 44. Крім того, фармацевтичні відділення є при Кіровоградському, Криворізькому, Львівському та інших медучилищах.

* * *

«Я навчаюся у 8 класі. З раннього дитинства у мене є одна мрія — стати перукарем. Часто забігаю в перукарню подивитися, як майстер тьотя Оля вправно працює ножицями, іншими інструментами.

Редакціє! Повідом про умови вступу до училища, де можна набути професію перукаря.

Лариса НОВИКОВА
м. Мала Виска».

Подібний лист редакція одержала і від Валентини Осадчук з Голованівського району.

Дівчата, перукарями ви зможете стати після закінчення Кіровоградських училищ облпобутуправління і ТУ № 4. Але попередньо вам, Валю і Ларисо, треба закінчити десятирічку, бо у ці навчальні заклади приймають тільки з середньою освітою і за направленнями райпобуткомбінатів.

НАСЛІДУЮТЬ УЧИТЕЛЯ

ЧИТАЧ РОЗПОВІДАЄ

Багато цікавого можна побачити в робочому кабінеті Миколи Андрійовича Суржка, викладача української мови та літератури Йосипівської восьмирічки, від звичайного програвача до пульта управління та кіноапарата. Стенди розповідають про творчість письменників України, братніх республік, літераторів Кіровоградщини.

Сільський учитель пише й сам. Його вірші неодноразово друкувала районна, обласна та республіканська преса. Микола Андрійович перекладає твори марійських поетів. Торік його переклади опублікували львівський журнал «Жовтень» і новомиргородська районна газета «Червона зірка».

Член обласного літературного об'єднання, М. А. Суржок листується з українським радянським поетом, лауреатом Ленінської премії Героєм Соціалістичної Праці Миколою Платоновичем Бажаном. Саме через руки йосипівського вчителя передав у восьмирічку чимало своїх творів відомий поет, зокрема останню книгу поезій «Карби». Микола Андрійович брав участь у республіканських та всесоюзних науково-практичних конференціях. Постійний пошук сільського вчителя дає плідні результати. Його учні добре знають рідну мову та літературу. Багато з них обрали фах філолога.

В. ЩЕРБАК,
учитель.
Новомиргородський район.

ХОЧ ЛИСТА Й НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

Наш читач О. Полінець звернувся до редакції з проханням розповісти про правила прийому макулатури в обласному центрі. «В інтерв'ю з директором обласного підприємства «Кіровоградвторресурси» («Можливості розширюються» — «Молодий комунар» за 6 березня 1982 року) йшла мова про те, що до кінця року в Кіровограді повинні відкрити шість нових приймальних пунктів. Вже початок 1983 року, чи є які зрушення?» — запитує він.

На запитання читача ми попросили відповісти заступника голови виконкому Кіровоградської міської Ради народних депутатів М. М. КОРОЛЬКА. Ось що він сказав:

Нині у місті діють три пункти, що приймають макулатуру: один знаходиться на вулиці Пушкіна, 14, другий — при головному підприємстві виробничого об'єднання «Друкмаш», третій — по вулиці Карла Лібкнехта, 76. Є іще й пересувний приймальний пункт, який виїжджає в заздалегідь визначені місця по заявках працівників підприємств.

Підприємство «Кіровоградвторресурси» збирає вторинну сировину не тільки на абонементні талони на книги, а й на інші товари. Забезпечити потреби читачів міста в талонах на книги нелегко через те, що обмежене їх надходження. Вищестояще управління підприємства «Кіровоградвторресурси» часто зриває поставки абонементів згідно з рознарядкою, тому не завжди можна заздалегідь дізнатися про наявність книг, що надійшли.

З часом нові приймальні пункти будуть відкриватися у різних районах міста.

СІРІ БУДНІ В СІРИХ СТІНАХ

ЧИТАЧ СТАВИТЬ ПРОБЛЕМУ

ДАВНО це було. Ще у 20-х роках під лісом біля невеличкої річки почали хлопці і дівчата закладати хати, зводити будинки. А незабаром виросли серед них гуртожиток і сільський будинок для відпочинку. Веселим було це село. Молодь тоді вивчала і співала перші пісні про комсомол. Може, від цього село й одержало назву Комсомольське. Минули роки, а селище і сьогодні гордиться своїм завжди молодим іменем.

У Комсомольському відділку радгоспу «Маловисківський» нині трудиться чимало молодих. Жодна ділянка сільськогосподарського виробництва не обходиться без їхніх вправних рук. Односельці гордяться своєю молоддю. А керівники господарства забули про неї.

У молодіжному гуртожитку, який стоїть у центрі села, живе постійно близько 20 мешканців. Мав би бути він скрасою села, але... Довкруг будинку огорожа поламана, лежать купи сміття, коли вже тут на клумбах цвіли квіти — ніхто не згадає. Шибки у вікнах вибиті, вхідні двері не зачиняються.

Не кращий гуртожиток і всередині. Коридор заставлений старими столами й ліжками. Бруд, дим, сміття. В кімнатах курять, пиячать.

Немає де в гуртожитку почитати книги, газети чи журнали. І це тоді, коли чимало кімнат — порожні, у них можна було б оформити червоний куточок.

Коли запитати коменданта гуртожитку М. А. Коротуненко, коли до комсомольців навідувались лектори чи агітатори, які вечори тут проводились, то вона промовчить — їй нічого буде сказати. Довго шукатимуть відповіді і комсомольський ватажок відділка, а також керуючий молодий комуніст Анатолій Волошун. Шукатимуть, однак не знайдуть.

Нині, довгими зимовими вечорами, молодим як ніколи нема куди себе подіти. Давним-давно на Комсомольському відділку стояв старенький клуб, де інколи показували фільми, проводили під радіолу вечори танців. Але покрівля зашеретувалася дірками і від дощів провалилася, залишились одні стіни, котрі заросли бур'янами.

Почали будувати новий будинок культури. Проте вже кілька років фундамент будівлі ховається у чорнобилях та полинах. А до кінотеатру міста Малої Виски близько семи кілометрів — дорога не близька.

І нудьгує молодь. Очевидно, такий стан справ влаштовує і керівників господарства, і самих комсомольців. Але чи не страждає від цього наша спільна справа — справа виховання молоді?

В. КУДРЯ.
Маловисківський район.

диск-фзал

БЛАЗНІ

Сотні тисяч антирадянських видань випускають друкарні підривних організацій на Заході. Більше 40 неурядових «комітетів», «асоціацій» проголосили своїм завданням втручання в наші внутрішні справи під гаслом «боротьби за свободу людини в СРСР». На гроші секретних служб вони ведуть кампанії проти радянського народу і держави. Органи західної пропаганди і спеціальні служби здійснюють ідеологічну інтервенцію в духовне життя радянського суспільства. В зв'язку з цим ставка робиться на диверсійні методи, на «поступовий розклад», на «підрив із середини».

Не випадково диверсійну пропаганду порівнюють з раковою пухлиною, яка розростається в організмі і дає метастази, коли її вчасно не видалити. Ідеологічний, диверсійний «рак», на превеликий жаль, часто вражає молодь. Добре зорієнтувавшись на аудиторію, західні «благодійники» підібрали й «ліки» підходящі, загорнувши їх в привабливі обгортки — модні ритми, одяг тощо.

Підступності ідеологічних бандитів немає меж: коли з одного боку не виходить (так вони собі мислять), то зайдемо з іншого. Хай це буде огидненький садистський віршик чи гнилий анекдот про героїв війни, аби тільки наслідити в тих місцях душі, де зберігається все світле і святе. І як же прикро, що ми вчасно не закриваємо рот таким анекдотчикам, заради пристойності, ховаючи очі, догідливо хихикаємо. Саме на таку «тактовність» і розраховують західні ідеологи.

Кілька років тому напізвітлілі фашистські тіні щедро і з надією осипали благами разом із нацистськими регаліями неофашистський ансамбль «Чингісхан». Ряд пісень його починається просто з дикого реготу, який супроводжується ритмічною музикою, котра сприяє танцювальним потугам.

Останнім часом наплив іноземної музики (до речі, безконтрольний) в особистих фонотеках надзвичайно великий. І таких прикладів чимало.

Молоді люди в ресторані «Україна» (м. Новоукраїнка), почувши, як, бездарно наслідуючи фашистських прихвостнів ансамбль «Дніпряни» затяг «чин-чин-чингісхан» пішли в танок.

Не перший рік у районі ведеться мова про створення дискотеки, де б ерудований ведучий міг розповідати і вчити розуміти музику. Натомість є щось подібне до дискотеки — «Дніпряни».

Не одного мене обурило, коли на вечорі в цьому ж таки ресторані я почув: «На замовлення присутніх виконуємо «Чорні кури — білі яйця». Так мило обізвали звичайнісіньку полечку «Дніпряни». Який тонкий пітекантропічний гумор, чи не так?

Буваючи у відрядженнях у Новоукраїнці, я відвідав ряд концертів, в яких брали участь чудовий хор і танцювальний колектив «Степівчанка» Палацу культури «Ювілейний». З усього видно, що в місті є люди, які розуміються на мистецтві, які мають справжній смак. І раптом в тому ж самому місті проросли «Дніпряни», які роблять зі своєї музики легкі гроші. Основний склад ансамблю — це люди, що мають музичну освіту, до речі, двоє з них вчать любити музику дітей у музичній школі міста Кременчука. Це Петро Данилов та Володимир Сиволап.

Коли припустити, що учасники ансамблю не знали, в яку халепу втрапили, то все одно їх вина не зменшується. В кожному селі, місті є люди, які володіють іноземними мовами. Отож коли сам не в змозі перекласти текст пісні, звернись до спеціалістів. Щоб не бути безглуздо смішним.

Щодо «Чингісхана», то тут навіть не потрібно володіти мовою, щоб вловити фарисейські інтонації у виконанні пісень, особливо про Москву. Сама по собі назва ансамблю повинна була насторожити, адже згадайте, скільки народів і, зокрема, предків наших — русичів загинули з вичи монгольського полководця Чингісхана. Століття минули, і про нього згадали неофашисти. Варто над цим задуматися. І думати треба було б у першу чергу. І виконавцям, і працівникам районного відділу культури і, напевне, райкому комсомолу. Кому ж іще дбати про рівень ідейно-політичного і естетичного виховання молоді району?

Р. ІВИН,
журналіст.
Новоукраїнський район.

І ДИСКОТЕКА, І ПОЛІТИЧНИЙ КЛУБ

Наша дискотека організована у жовтні 1978 року. З перших днів намагалися, щоб програми мали чітке ідейне спрямування. Сьогодні не буду говорити про напрями, стилі, течії в музиці, про наші успіхи. Скажу лише, що, мабуть, нам таки вдалося якоюсь мірою дотримуватися наміченого, бо інколи нас називають не дискотекою, а політичним клубом.

У минулому році усі програми «Диско-60» під загальною назвою «Сучасник» були присвячені 60-річчю утворення Союзу РСР. Показували досягнення радянської багатонаціональної культури, висвітлювали тему братерства народів нашої Батьківщини, боротьбу радянських людей за відвернення ядерної війни, розказували про національно-визвольні рухи інших народів (програма «Героїчний партизан» про Ернесто Че Гевару). 5 травня минулого року ми відкривали на центральній площі міста майвку, у червні тут же супроводжували міський вечір випускників. По суботах і неділях відбуваються дитячі диско-програми «Ласунка».

У недалекому майбутньому плануємо підготувати вечори на теми атеїзму, взаємозв'язку людини з космосом, навколишнім середовищем тощо. При складанні нових програм обов'язково враховуємо думки і побажання наших відвідувачів, підтримуємо тісні контакти з комітетами комсомолу організацій міста.

В. СЛЕТА,
ведуча дискотеки «Диско-60» об'єднання «Олександріявугілля».
м. Олександрія.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

УЧКУДУК

Слова і музика Ф. Закірова.

Горячее солнце, горячий песок.
Горячие губы.
Воды бы глоток.
В горячей пустыне не видно следа.
Скажи, караванщик, когда же вода?
ПРИПЕВ:
Учкудук — три колодца,
Защити, защити нас от солнца.
Ты в пустыне спасительный круг,
Учкудук.
Друг — дерево, жизни
таинственный страж,
А, может быть, это
лишь только мираж?
А, может быть, это
усталость и бред
И нет Учкудука — спасения нет?
ПРИПЕВ.
Любой в Учкудуке расскажет старик,
Как город-красавец в пустыне возник,
Как в синее небо взметнулись дома
И как удивилась природа сама.
ПРИПЕВ:
Учкудук — три колодца.
Пусть таким, пусть таким светит солнце.
Ты в пустыне спасительный круг,
Учкудук.

Учитель по класу скрипки Кіровоградської музичної школи Г. Д. Шаховець найбільше цінує в своїх вихованцях наполегливість і працелюбність.
Наталка Повалій виправдовує надії свого наставника. Відмінниця навчання, вона успішно закінчує нинішнього року музичну школу.
Фото В. ГРИБА.

«ПІРАТИ ВИСОКОГО ПОЛЬОТУ»

Меткий хлопчисько у довгому африканському бубу увійшов на веранду кафе з дерев'яним логком, заповненим яскравими магнітофонними касетами, ніби колодами карт.

— Месьє, — почав він конфіденціально тихим голосом, — чи не хочете придбати чудові касети? Суперзірки. Суперякість гарантується.

Я покрутив у руках одну касету, іншу... Даремно було і намагатися знайти етикетку чи емблему фірми, котра їх випустила. Сумний досвід попередніх покупок підказував, що і плівка, і запис можуть виявитися далеко не кращої якості.

Мій скепсис був помічений, і заломлена ціна раптом почала знижуватися, спочатку трохи, потім різко і, нарешті, дійшла до половини початкової цифри. І все одно вона була надто висока для цих саморобок.

Організації, покликані захищати авторські права і права виробників, розробили цілий класифікатор для продукції «піратів високого польоту», як іронічно назвав нелегальних виготовлювачів музичних записів журнал «Жен Афрік». Підпільні шедеври музики діляться на «незаконні копії, чия упаковка відрізняється від фірмової упаковки», «незаконні копії, чиї упаковка і фабрична марка скопійовані з оригіналів», «незаконні записи концертів».

Підраховано, що кожного року у світі реалізується 315 мільйонів підпільних звукозаписів на загальну суму близько 7,2 мільярда французьких франків.

Спеціалісти вважають: у ряді країн, що розвиваються, де багато сотень кілометрів кордонів не охороняються і де немає спеціальних законів, які захищають авторські права, 80 процентів касет, котрі продаються, є незаконними копіями.

Крім чисто юридичного боку даної проблеми, тут проявляються також типові капіталістичні конкуренція і експлуатація. Численні підпільні виготовлювачі касет, несучи мінімальні виробничі витрати (адже в діло йдуть пластинки, уже випущені промисловістю), складають дуже серйозну конкуренцію невеликим фірмам звукозапису, зобов'язаним виплачувати велику кількість податків, гонорари артистам і т. д. Потоки дешевшої продукції «піратів високого польоту» підривають становище цих фірм.

Нерідко в лабета запозятливих ділків потрапляють молоді здібні співаки і музиканти, котрі не мають можливості самостійно пробитися на велику сцену. Пірати від музики беруть їх під свою «опіку». За невелику плату і ліжко в дешевому готелі молоді люди записують сотні пісень, котрі продаються величезними тиражами. Записи, зрозуміло, не реєструються у відповідних організаціях. Такі «контракти» іноді тривають по кілька років. Подібний бізнес нині поширений у Нігерії та деяких інших африканських країнах.

Занепокоєні розмахом музичного гангстеризму деякі африканські держави, наприклад, Берег Слонової Кості, Верхня Вольта, Камерун, Сенегал та інші почали створювати організації по захисту авторських прав. Але ці організації терплять від браку досвіду і матеріальних засобів. Боротьбі з касетним піратством заважає і відсутність необхідних законів. Тому законодавчі і виконавчі органи багатьох країн, що розвиваються, серйозно взялися за розробку ефективних засобів проти нелегального виготовлення магнітофонних звукозаписів.

А попереду нова проблема: стає реальністю підпільний бізнес відеокасет.

В. ОНУЧКО,
власкор АПН.
Бамако.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 05251. Індекс 61103. Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 90. Тираж 55 500